

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος Μ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2557

Δευτέρα, ἑορτὴ ἁγ. Νεομαρτύρων
29 Μαΐου 2023

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Τί σοῦ στοιχίζει ἡ πίστι στοῦ Χριστοῦ;

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ τῶν ἁγίων **Νεομαρτύρων τῆς τουρκοκρατίας.**

Ἐὰν ἔχουμε τώρα ἐκκλησίες καὶ χτυπήη καμπάνα καὶ ἐρχώμαστε ἐλεύθερα στοὺς ναοὺς, ἐὰν ὑπάρχουν κληρικοὶ ποὺ λειτουργοῦν καὶ ψάλτες ποὺ ψάλλουν, **ἐὰν ὑπάρχη Χριστιανισμός, Ἐκκλησία, ὅλα αὐτὰ τὰ ὀφείλουμε – ποῦ!** στοὺς κόπους, τὶς θυσίες, τὰ μαρτύρια καὶ τὰ αἵματα ἐκείνων ποὺ προηγήθηκαν. Δηλαδή:

✓ **Στοὺς ἁγίους ἀποστόλους,** ποὺ ἐγκατέλειψαν τὰ πάντα γιὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ «*Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει*» (Μάρκ. 16,15).

✓ **Εὐγνώμονες εἶμαστε ἔπειτα στοὺς ἁγίους πατέρας καὶ διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας,** οἱ ὁποῖοι στερέωσαν τὴν ἀγία μας Ἐκκλησία. Οἱ 318 πατέρες τῆς Πρώτης (Α') Οἰκουμενικῆς Συνόδου πολέμησαν τὸν αἰρετικὸ Ἄρειο, διότι ἔλεγε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε κατώτερος ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ συνέταξαν τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως ποὺ ὁμολογοῦμε μέχρι σήμερα.

✓ **Εὐγνωμονοῦμε ἐπίσης τοὺς ἁγίους μάρτυρες** τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ ὀδυνηρὸ τέλος τοὺς ὑπέγραψαν τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας. Καὶ λέγοντας μάρτυρες ἐννοοῦμε ὄχι μόνο τοὺς παλαιοὺς τῶν κατακομβῶν, τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεομάρτυρες, ποὺ ἑορτάζουμε σήμερα.

***

Ποιοὶ εἶνε οἱ νεομάρτυρες; Ἀπὸ τὶς 29 Μαΐου 1453, ποὺ ἔπεσε ἡ Πόλις, ξερριζώθηκε ἀπὸ τὸν τροῦλλο τῆς Ἁγίας Σοφίας ὁ τίμιος σταυρός, βασιλεψε ἡ ἡμισέληνος, τὸ σύμβολο τῆς βίας καὶ βαρβαρότητος, καὶ ἄρχισαν διωγμοί. Οἱ Τοῦρκοι μισοῦσαν τρομερὰ τοὺς Χριστιανούς· *γκιαούρηδες* καὶ *σκυλιὰ* τοὺς ἔλεγαν, καὶ ζητοῦσαν ἀφορμὴ νὰ τοὺς ἐξοντώσουν. Μιά λέξι ἂν τολμοῦσε κάποιος νὰ πῆ κατὰ τοῦ Μωάμεθ, αὐτὸ ἔθεωρεῖτο βλασφημία κατὰ τῆς θρησκείας τοὺς καὶ τὸν θανάτωναν· ἂν κανεὶς τολμοῦσε νὰ φορέσῃ στοῦ κεφάλι πράσινο σαρίκι, κι αὐτὸ ἔθεωρεῖτο ἀφορμὴ νὰ τὸν ἐκτελέσουν. Ὅποιος δὲν ὑπήκουε σὲ ἄνομες ἐπιθυμίες πασάδων καὶ βεζυρηδων, ἔπεφτε στὴ δυσμένειά τους, τὸν ὑποχρέωναν ν' ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ νὰ γίνῃ Τοῦρκος. Τότε λοιπὸν μαρτύρησαν πολλοὶ Χριστιανοὶ σὲ ὅλα τὰ μέρη· καὶ ἡ Μακεδονία, καὶ ἡ Θράκη, καὶ ἡ Μι-

κρά Ἀσία, καὶ ὁ Πόντος, καὶ τὰ νησιά, καὶ ἡ Κύπρος, καὶ ἡ Κρήτη, καὶ κάθε τόπος ἑλληνικῆς γῆς προσέφερε αἷμα νεομαρτύρων τὰ χρόνια ἐκεῖνα τῆς **Τουρκοκρατίας.**

Πλήθος εἶνε οἱ νεομάρτυρες. Ὅποιος θέλει νὰ τοὺς γνωρίσῃ καλύτερα, ἄς διαβάσῃ τὸ **Νέον Μαρτυρολόγιον**, ἓνα βιβλίον πολὺτιμο ποὺ ἔγραψε ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης καὶ ἐξιστορεῖ τὴ θαυμαστὴ ἄθλησί τους.

***

Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέα τί ἦταν οἱ νεομάρτυρες, σᾶς διηγοῦμαι σύντομα τὸ μαρτύριον ἑνὸς μόνο ἐξ αὐτῶν, τοῦ **ἁγίου Δημητρίου** τοῦ νέου, **τοῦ ἐκ Σαμαρίνης** τῆς Ἡπείρου· ἑορτάζει στὶς 17 Αὐγούστου.

Ἦταν **σύγχρονος τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ** (ποὺ καὶ αὐτὸς εἶνε νεομάρτυς καὶ κορυφαῖος τῶν νεομαρτύρων). Ὁ ἅγιος Δημήτριος στὴν ἀρχὴ ἦταν βοσκὸς κ' ἔπαιζε τὴ φλογέρα του στὰ βουνὰ τῆς Πίνδου. Ἀλλὰ πίστεψε δυνατὰ στοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἄκουσε τὰ κηρύγματα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ ἔγινε μαθητὴς του. Ἄφησε τὰ πρόβατά του κ' ἔγινε ἀσκητὴς, καλόγερος σὲ μοναστήρι. Πήγαινε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ κήρυττε μὲ θερμὴ τὸ εὐαγγέλιον. Κρατοῦσε δὲ πάντα στὸν κόρφο του μιὰ μικρὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας ποὺ τὴν θεωροῦσε θαυματουργή.

Τὸν συνέλαβαν, τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν πῆγαν στὰ Γιάννενα. Τὸν ἔφεραν μπροστὰ στὸν περιβόητο Ἀλῆ πασᾶ. –Εἶσαι Χριστιανός; ρωτᾶει ὁ Ἀλῆς. –Ναί. –Τί εἶν' αὐτὸ ποὺ κρατᾶς στὸν κόρφο σου; –Εἰκόνα τῆς Παναγίας. –'Ρίξ' τὴν χάμω, πάτησέ την! –Ὁχι!... Τὸν ἀρπάζουν οἱ δήμιοι τοῦ πασᾶ, τὸν ὑποβάλλουν σὲ βασανισμοὺς ποὺ τοὺς ὑπέμεινε μὲ θαυμαστὴ καρτερία. Τέλος **μαρτύρησε μ' ἓνα πρωτάκουστο τρόπο.** Τὸ μαρτύριόν του θαύμασε κ' ἔμεινε ἐμβρόντητος ὁ Γάλλος Πουκεβίλ, πρόξενος τότε τῆς χώρας του στὰ Ἰωάννινα, καὶ τὸ κατέγραψε ὡς αὐτόπτης μάρτυρας. Ἀφοῦ δηλαδὴ τὸν παίδεψαν ἀρκετὰ, τέλος ὁ Ἀλῆ πασᾶς διέταξε νὰ τὸν χτίσουν ζωντανό! πῆραν πέτρες καὶ λάσπη καὶ τὸν ἔχτισαν ἀφήνοντας ἔξω μόνο τὸ κεφάλι του. Ἄντεξε στοῦ μαρτύριον αὐτὸ 10 μέρες. Δὲν λιποψύχησε, δὲν λύγισε. Στάθηκε σὰν ἄγγελος. Προσευχόταν καὶ ἔλεγε· «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης*

ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λουκ. 23,42) καί, Παναγία Δέσποινα βασίλισσα τοῦ κόσμου, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλό. Χτισμένος ἔτσι μέσα στὸν τοῖχο, παρέδωσε τὸ πνεῦμα του στὸν οὐράνιο Πατέρα.

***

Γιατί τὰ εἶπα αὐτά, ἀδελφοί μου; Ἄν εἴμαστε σήμερα Χριστιανοί, τὸ ὀφείλουμε σὲ **3 παράγοντες** ὅπως λέει ἕνας ὕμνος· στὸ «*κήρυγμα τῶν ἀποστόλων*» πρῶτον, δεύτερον στῶν «*(ἀγίων) πατέρων τὰ δόγματα*», καὶ τρίτον στὰ αἵματα τῶν μαρτύρων (βλ. κοντάκ. Κυρ. Πατ. Α' Οἰκ. Συν.). Ὅπου ἀκούγεται κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπου διδάσκεται ἡ Ὁρθοδοξία, καὶ ὅπου χύνεται αἷμα ἀγίων, ἐκεῖ στερεώνεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερα ὑπάρχει διωγμός; Ὑπάρχει. Σὲ χώρες ὅπως ἦταν ἡ γειτονική μας **Ἀλβανία** οἱ Χριστιανοὶ οὔτε τὸ σταυρὸ τους δὲν ἐπιτρεπόταν νὰ κάνουν. Δὲν χτυποῦσε καμπάνα, δὲν τολμοῦσαν νὰ κάνουν θεία λειτουργία ἢ νὰ βαπτίσουν τὰ παιδιά τους. Δὲν ὑπῆρχε κατήχησι καὶ κήρυγμα. Ἄν σ' ἔβλεπαν νὰ κρατᾶς στὰ χέρια σου Εὐαγγέλιο κινδύνευες. Οἱ ναοὶ εἶχαν σφραγιστῆ· ἔγιναν ἀποθήκες, κινηματογράφοι, θέατρα, κέντρα διασκεδάσεως. Τὸ 1967 συνέλαβαν τὸν ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας Δαμιανό (1966-1973), ἕναν ἅγιο ἄνθρωπο, τὸν ἔθεσαν σὲ κατ' οἶκον περιορισμό, καὶ πέθανε ἔτσι σὲ ἡλικία 87 ἐτῶν. Ἐναν παπᾶ, ποὺ συνέλαβαν, τὸν ἐξετέλεσαν. Ὁ διωγμὸς ἔδωσε νέους μάρτυρες, ποὺ κάποτε θὰ τοὺς μάθουμε.

Μάρτυρες στὴν Ἀλβανία, στὴ Σερβία, στὴ Βουλγαρία, στὴ Ρουμανία, στὴν ἀχανῆ Ῥωσία. ἔχει λοιπὸν καὶ **σύγχρονους μάρτυρες** ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Στὴν Ἑλλάδα ἡ χριστιανικὴ πίστις διώκεται ὄχι ἀμέσως ἀλλὰ ἐμμέσως. Γίνονται ἀκόμη βέβαια κατηχητικὰ καὶ κηρύγματα, ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἀντίχριστες ἐκδηλώσεις. Ὀρισμένοι γονεῖς π.χ. προσκυνοῦν μὲν τοὺς ἁγίους στὶς εἰκόνες, ἂν ὅμως ἡ κόρη ἢ ὁ γυιὸς τους δείξη μιὰ διάθεσι νὰ πλησιάσῃ περισσότερο τὴν Ἐκκλησία, πέφτουν πάνω τους· νὰ γίνῃ γιατρός, καθηγητής, ἀξιωματικός κ.λπ., ναί· ἀλλὰ νὰ φορέσῃ ράσο, νὰ γίνῃ κληρικός, ὄχι. Ὑπάρχουν περιπτώσεις ποὺ μελάνιασαν στὸ ξύλο τὸ παιδί τους! Καὶ σᾶς ἐρωτῶ, δὲν εἶνε αὐτὸ ἕνα **ἔμμεσο μαρτύριο**;

Ἄλλὰ σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι **θὰ ἔρθῃ καὶ τὸ ἄλλο, τὸ ἔμμεσο μαρτύριο**. Πᾶμε σήμερα ἐλεύθερα στὴν ἐκκλησία σὰν σὲ ἐκδρομούλα καὶ διασκεδάσι· ἀκοῦμε τὸν ψάλτη καὶ τὸν παπᾶ λὲς καὶ ἀλλάζουμε πλάκες γραμμοφώνου. Ἄν ὅμως ὑπάρξῃ καθεστὼς βίας, διωγμοῦ, πόσοι κληρικοὶ καὶ πόσοι ἀπὸ τὸ λαὸ θὰ τολμοῦν νὰ πλησιάσουν στοὺς ναοὺς;

Δὲν εἴμαστε γνήσιοι, **εἴμαστε κάλπικοι Χριστιανοί**. Στὴν Ἀθήνα παίχτηκε μιὰ ταινία βλάσφημη, ποὺ παρουσίαζε τὸ Χριστὸ σὰν ἀρχηγὸ τῶν χίππυς. Καὶ ὅμως πολλοὶ ἔτρεξαν νὰ τὴ δοῦν. Πῆγε κανένας παπᾶς ἢ θεολόγος ἢ καθηγητὴς πανεπιστημίου νὰ διαμαρτυρηθῆ; Κανείς. Πέρα βρέχει! Δὲν ὑπάρχει σήμερα ἡ **διάθεσι γιὰ θυσία**, γιὰ μαρτύριο.

Ἄς ἐξετάσουμε τὸν ἑαυτὸ μας, τί μᾶς στοίχισε μέχρι τώρα ὁ Χριστιανισμὸς. Ἀπὸ κεῖ θὰ σὲ ζυγίσω· **τί σοῦ στοιχίζει αὐτὴ ἡ πίστι στὸ Χριστό**; Σὲ ἄλλους στοίχισε αἷμα, τὴ ζωὴ τους· ἔπαιξαν τὸ κεφάλι τους

κορώνα - γράμματα. Ἐσὺ τί θυσιάζεις; Ἐνῶ ὁ Χριστὸς ἄνοιξε τὶς φλέβες του γιὰ μᾶς, ἐσένα σὲ βλέπω, ὅταν γίνεται π.χ. κάποιος ἔρανος γιὰ φτωχοὺς, ὅτι τὸ χέρι σου τρέμει νὰ βγάλῃς νὰ δώσῃς κάτι.

Ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε δέντρο ποὺ κανεὶς δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ ξεριζώσῃ, γιατί ἔχει ρίζες βαθειές. Ἀλλὰ τώρα ἐδῶ τὰ κλαδιά του ξηραίνονται, σὰν νὰ ἔπεσε πάνω τους ἀρρώστια· δὲν εἶνε δροσερά, ὅπως ἦταν στὴν ἐποχὴ τῶν μαρτύρων, δὲν παρουσιάζει ἀκμή. Τί συμβαίνει; Τὸ δέντρο θέλει πότισμα· καὶ ἡ Χριστιανοσύνη, ἡ Ὁρθοδοξία, γιὰ νὰ φουντώσῃ πάλι, θέλει δυὸ πράγματα· **δάκρυα καὶ αἵματα**, δάκρυα τῶν μετανοούντων καὶ αἵματα τῶν μαρτύρων.

Τώρα, σᾶς εἶπα, ἔχουμε ἔμμεσο διωγμὸ· ἀλλὰ ὁ ἔμμεσος δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ τὸν ἄμεσο. Καὶ ὑπάρχει **φόβος, μήπως** ἀπὸ τὸν ἔμμεσο **πέσουμε σὲ ἄμεσο διωγμὸ**.

ἔχουμε ἀκόμη τὸ δικαίωμα νὰ χτυπᾶμε καμπάνες, νὰ λειτουργοῦν ἐκκλησίες, νὰ ὑπάρχουν παπᾶδες. Σὲ λίγο, δὲν γνωρίζουμε τὶς βουλὲς τοῦ Θεοῦ, οἱ προφητεῖες λένε, ὅτι γιὰ ἕνα διάστημα θὰ κυριαρχήσῃ στὴ γῆ ὁ **ἀντίχριστος** καὶ τὰ ὄργανά του θ' ἀσκήσουν βία. Τότε θὰ δοῦμε πόσοι θὰ μείνουν Χριστιανοί. Ἄν μείνουν πέντε στὴν περιφέρειά μας, αὐτοὶ θὰ εἶνε μακάριοι, ἀρκεῖ μέχρι τέλους νὰ μὴ γονατίσουν, νὰ μὴν ὑποκύβουν. Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες παπᾶδες, δεσποτάδες, θεολόγοι θὰ προδώσουν τὸ Χριστό - μερικοὶ ἀπὸ τώρα τὸν ἔχουν προδωμένο· πιστοὶ θὰ μείνουν μόνο κάτι ταπεινοὶ τσοπαναραῖοι, ὅπως ὁ ἅγιος Δημήτριος ὁ ἐκ Σαμαρίνης. Δὲν βλέπετε; καὶ γιὰ τὴ βλάσφημη αὐτὴ ταινία μόνο κάτι παιδιά τοῦ λαοῦ ἐργατικὰ φώναξαν καὶ τὰ ἔκλεισαν στὰ κρατητήρια· οἱ ἄλλοι; τὴ θέσι τους, τὰ λεφτά τους, τὴν ἡσυχία τους, τὶς δόξες τους, τοὺς θρόνους των.

Δὲν θὰ λείψουν οἱ μάρτυρες στὴ γῆ, ὄχι! Ὅσο ὑπάρχουν ἄστρα, ὅσο ἀνατέλλει ἥλιος, ὅσο τρέχουν ποτάμια, τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων, ναί, θὰ χύνεται, πότε ἄλλοῦ καὶ πότε ἐδῶ. Ἄν θέλουμε νὰ μείνουμε πιστοὶ στὸ Χριστό, νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι καὶ χρήματα καὶ χρόνον καὶ τὴ ζωὴ μας καὶ τὰ πάντα νὰ δώσουμε γι' αὐτόν. Ἀκοῦστε με τὸν γέροντα ἐπίσκοπο· **ἐτοιμαστῆτε γιὰ μαρτύριο!** Καὶ εἶνε εὐλογημένη ἡ ὥρα τοῦ μαρτυρίου. Ἄντι νὰ πεθάνουμε στὰ κρεβάτια μὲ τὰ χαμομήλια, μὲ φάρμακα καὶ χάπια τῶν γιατρῶν, ἄς πεθάνουμε ἐνδόξως, τιμίως, ἥρωικῶς. Τὸ δεντρί θέλει δάκρυα, τὸ δεντρί θέλει αἵματα. Ἄς προετοιμάσουμε τὸν ἑαυτὸ μας, ὅπως ὁ ἅγιος Κοσμάς ποὺ ἔλεγε· «*Τὸν Χριστὸν μας παρακαλῶ νὰ μὲ ἀξιώσῃ νὰ χύσω καὶ ἐγὼ τὸ αἷμά μου διὰ τὴν ἀγάπην του, καθὼς τὸ ἔχουσε καὶ Ἐκεῖνος διὰ τὴν ἀγάπην μου*» (ἡμ. ἔργ. Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, Ἀθήναι 2013⁹¹, σ. 106). Τριάντα χρόνια ἔλεγε αὐτὴ τὴν προσευχὴ. Καὶ ὁ Χριστὸς τὸν ἄκουσε καὶ τὸν ἀξίωσε· τὸν κρέμασαν πλάι ἐκεῖ στὸ ποτάμι. **Εὐλογημένη ἡ ὥρα τῆς θυσίας.**

Ὅλοι μας **ζωντανοὶ Χριστιανοί!** Αὐτὸ τὸ δίδαγμα μᾶς δίνουν σήμερα οἱ Νεομάρτυρες. Ὅχι ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι, ἀλλὰ θερμοὶ Χριστιανοί, ἔτοιμοι κάθε στιγμὴ γιὰ μαρτυρία πρὸς δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**